

## 15. Danmarks Rige i Højnorden.

Andante.

H. Nutzhorn.

1. Danmarks Ri-ge i Høj-nor-den, mindst i Agt men ældst paa Jor-den,

blødt i Mun-den, bedst i Grun-den, hør en-gang et Al-vors-ord,

blødt i Mun-den, bedst i Grun-den, hør en-gang et Al-vors-ord.

2. Aldrig mer dig gaa af Minde:  
Nælde brænder Ven og Fjende,  
Sky dog Ilden,  
Brænde-Kilden!  
Holsten er dit Nældeblad.

3. Hjærtelighed er din Styrke,  
Trøst i Sorg og Lys i Mørke,  
Den kun næres,  
Den kun bæres  
Af dit danske Modersmaal.

4. Meus sig selv forguder Vrimslen,  
Vær dig selv og stol paa Himlen!  
Fred og Glæde  
Sit Højsæde  
Rejser da paa Lejregaard.

5. Ej for lidt og ej for meget,  
Være Guds dig og dit eget!  
Da er rigest,  
Da er ligest  
Danevang et Paradis.

6. Tiden skrider, Verden ældes,  
Kilder tørres, Stammer fældes,  
Mod Afgrunden  
Bøgelunden  
Bedst er lukt med Bølgen blaa.

N. F. S. Grundtvig.